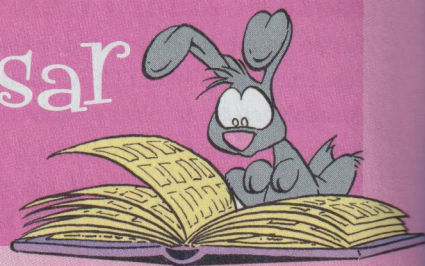

TULPANÖRA tipsar

LÄR KÄNNA HOPPSAN!

Snäll, söt, busig – och älskad av alla!

Lär känna ponnyn Hoppsan, som bor på ridskolan på Lillholma gård.

New foreststoet Sweety jobbar i vanliga fall som ridskolehäst hos Pia och Joar, som driver ridskolan. Men snart ska hon föla – hennes mage är stor och rund, och hon har fått flytta in i stalllets största box.

Väntan känns som en evighet, men en dag när ridskolans elever kommer till stallet har ridläraren Pia något att visa dem. I boxen inne hos Sweety står ett litet rödbrunt stoföl med en stor vit stjärna i pannan!

FAKTA OM FÖRFATTAREN:

Namn: Helena Mansén

Bor: Sollentuna, två mil norr om Stockholm

Började rida: Som 7-åring på ridskola. Började rida galopphästar på 1970-talet. Tränade egna galopphästar under åren 2002 till 2012.

Favorithäst: Haft många favoriter genom åren. Som ung new foreststoet Sway Hope och på ridskolan en busig häst som hette Compis. Bland galopphästarna exempelvis Ivory, Ice-Cream, Illuster, Djarvis, Be My Son, Concorde med flera.

I boken **Hur Hoppsan fick sitt namn** av Helena Mansén får vi följa ridskoleponnyn Hoppsan från att hon föds och får sitt namn, tills hon är vuxen och har börjat jobba på ridskolan.

Hoppsan är visserligen världens snällaste – men hon också väldigt busig.

Och en dag är det lilla rödbruna stofölet försvunnen ur hagen! Vart har hon egentligen tagit vägen?

Boken om Hoppsan är charmig och lättläst, och det märks verkligen att författaren hållit på med hästar hela sitt liv. Ja, för Helena Mansén har både ridit på ridskola som ung, och sedan tränat galopphästar som vuxen. Men just nu har hon ingen egen häst – i stället skriver hon böcker om dem.

Hur kom du på idén till boken om Hoppsan?

– Jag älskar hästar och att skriva berättelser och romaner om dem. Jag tänkte att jag ville göra en hästbok även för de yngre barnen.

Vad är det roligaste med att vara författare?

– Att kunna skapa egna världar att leva sig in i. Jag får lätt idéer och har mycket fantasi. Ibland är det svårt att komma i gång, men när man väl börjar är det fantastiskt att känna hur berättelsen "lever sitt eget liv! Ibland vet man inte riktigt vart den tar vägen!

– När man sen har en egen färdigtryckt bok i handen är det en härlig känsla. Ännu mer sen om läsarna uppskattar den! Då blir man så glad och det sporrar till att skriva fler böcker.

Så det kommer fler böcker om Hoppsan framöver?

– Jag har fler idéer, så det blir det nog!

